

Ps 42: Tremtinio malda

Kaip elnė ilgisi tekančio vandens,
taip aš ilgiuosi tavęs, Dieve.
Visa gyvastimi trokštu Dievo – gyvojo Dievo,–
kada nueisiu pamatyti Dievo veido?
Ašaros yra mano duona dieną ir naktį;
per visą dieną žmonės manęs klausia:
„Kurgi tavo Dievas?“
Išlieju savo širdį, prisimindamas tai,
kaip eidavau su būriu į Dievo Namus,
vesdamas juos iškilmės eitynių spūstyje,
aidint džiugiems šlovės šūksmams!
Kodėl tokia liūdna, mano širdie?
Kodėl taip nerimsti mano krūtinėje?
Turėk viltį Dieve!
Juk aš dar šlovinsiu jį –
savo Gelbėtoją, savo Dievą.

II

Mano Dieve, liūdna mano širdis,
todėl pas tave mintimis keliauju
iš Jordano krašto bei Hermono, nuo Mizaro kalno¹.
Bedugnė šaukia bedugnei tavo krioklių griausmu, –
visa tavo bangų mūša ir vilnys mane skandina.
Dieną VIEŠPATS tesuteikia savo malonę
naktį giedoti jam giesmę –
maldą savo gyvenimo Dievui.
Sakau Dievui, savo Uolai:
„Kodėl užmiršai mane?
Kodėl, priešų engiamas, turiu nusiminęs klajoti?“
Net kaulai man skauda,
kai mano priešai tyčiojasi, kasdien klausdami:
„Kurgi tavo Dievas?“
Kodėl tu tokia liūdna, mano širdie?
Kam gi taip nerimsti krūtinėje?
Turėk viltį Dieve!

¹ Jordanas – upė Palestinoje, Hermonas – kalnas Palestinoje, Mizaras – mažas kalnas šalia Hermono.

Juk aš dar šlovinsiu jį –
savo Gelbėtoją, savo Dievą.